

Bitwa na placu Muranowskim

W czasie powstania dobrze uzbrojeni bojowcy ŻZW przez trzy dni bronili zaciekle placu Muranowskiego. Według relacji Emanuela Ringelbluma w ich składzie amunicji, kwaterze na Muranowskiej, znajdowały się ręczne karabiny maszynowe, rewolwery, karabiny, granaty ręczne, torby z amunicją i niemieckie mundury. Mieli również za sobą przygotowanie wojskowe, ponieważ Betar kładł szczególny nacisk na przeszkolenie militarne.

Po rozpoczęciu walk bojowcy na kamienicy przy Muranowskiej wywiesili dwie flagi: żydowską i polską. W czasie zdobywania tego budynku zginął oficer niemiecki. ŻZW miał wcześniej przygotowane plany wycofania się z getta. Po zakończeniu walk na placu Muranowskim wychodzono w kilku grupach. Dzięki relacji spisanej przez „**Rudego Pawła**” znane są szczegóły jednej z ucieczek. Grupa bojowców ŻZW ukrywała się w lasach w okolicy wsi Mładz, czekając na kontakt od Armii Krajowej, której członkowie mieli ich przerzucić do oddziałów partyzanckich. Tak się jednak nie stało, gdyż grupa została odkryta i zadenuncjowana przez grantowego policjanta. Większość z jej członków zginęła w walce z Niemcami, części udało się wrócić do Warszawy przed wpadką, jednak zginęli oni przed wyzwoleniem, prawdopodobnie w powstaniu warszawskim.

Zobacz też:

[„Trzy dni, nie dłużej”. Powstanie w getcie warszawskim](#)

Autor: dr Martyna Grądzka-Rejak

Data publikacji: 2023-03-14

Data wydruku: 2023-06-04 06:49

Źródło: <https://1943.pl/artukul/bitwa-na-placu-muranowskim/>